

Nr 276.

Av herr **Bäcklund m. fl.**, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående förbättrad ställning för vissa i statens tjänst skadade arbetare eller deras efterlevande.

Genom lag den 17 juni 1916 om försäkring för olycksfall i arbetet, vilken träder i kraft den 1 januari 1918, togo de svenska statsmakterna ett steg på socialförsäkringens väg, som ställer vårt land bland de främsta på hithörande område. Med denna lag har det gamla önskemålet, att en i arbetet skadad arbetare bör lämnas högsta möjliga stöd för sitt framtida liv som ock ökat skydd åt i arbete dödas efterlevande anhöriga, väsentligen tillmötesgåtts.

De, som uppbära ersättning enligt 1901 års olycksfallslag, befinna sig emellertid i en belägenhet, som torde tarva beaktande. Vi tänka här närmast på dem, som på grund av skada till följd av olycksfall i arbete uppbära livränta från något av statens verk och vars betryckta ställning det borde vara det allmänna angeläget att något lätta.

Under alla de år skadeersättning eller livränta utgått enligt 1901 års olycksfallslag, har det oupphörligt påpekats från olika håll, att den utgående ersättningen icke tillnärmelsevis förmår tillgodose de anspråkslösaste krav på tillvaron, vilket ej heller bestritts från något håll. Innevarande kristid har emellertid ytterligare ökat dessa arbetsinvaliders och deras anhörigas redan förut ytterst stora svårigheter att uppehålla livet. Det torde vara en angelägenhet av stor samhällsmoralisk betydelse, att dessa offer för utförd arbetsplikt i det allmännas tjänst, åtminstone bibehållas på en levnadsstandard, motsvarande tiden före krisens inträdande. Vi äro förvissade därom, att annan motivering för att belysa denna medborgaregrupps sociala läge än en hänvisning till att den årliga livräntans belopp för i arbetet skadad arbetare nu är högst 300 kronor och att levnadsomkostnadernas stegring från 1901,

då denna livränta fastställdes, avsevärt förminskat livräntans realvärde, ej är behöfvig.

Med hänvisning till ovanstående hemställes,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t an-
hålla, det tacktes Kungl. Maj:t utreda huruvida och
på vad sätt en förbättring må kunna vidtagas i de
arbetares eller deras efterlevandes ställning, som till
följd av i statens tjänst ådragen skada tillerkänts liv-
ränta eller skadeersättning enligt bestämmelserna i
»lag 5 juli 1901 angående ersättning för skada till
följd av olycksfall i arbete» ävensom att de förslag,
till vilka utredningen må föranleda, snarast möjligt
må föreläggas riksdagen.

Stockholm den 1 februari 1917.

Helge Bäcklund.

Algot Törnkvist.

C. V. O. Höglund,
Strömstad.

H. E. Nordström.

Anders Anderson,
i Råstock.

A. J. Andersson.

Thure Widlund.
